

[Pelle Voigt]

jeg stillet et andet spørgsmål til forsvarsministeren om, som jeg forventer svar på i løbet af meget kort tid.

Det, dette spørgsmål drejer sig om, er, om regeringen faktisk, sådan som ministeren for offentlige arbejder udtrykkeligt skrev i sin artikel, forhandler med Danmarks NATO-allierede om, under hvilke vilkår regeringen skal beslutte enten at blive siddende eller at gå af. Det er faktisk det, spørgsmålet her drejer sig om, og det er det, som gør spørgsmålet ganske alvorligt, for hvis ministeren for offentlige arbejder har ret i det, han skriver i den artikel, som forsvarsministeren her betegner som så glimrende og udmærket, er det en ganske uhørt indskrænkning af Danmarks suverænitet, regeringen har pålagt sig ved at gå ind i en sådan procedure. Men hvis ministeren for offentlige arbejder har ment noget helt andet end det, der står, kan jeg så ikke – og nu spørger jeg for tredje gang – få at vide, hvad meningen egentlig er med ministerens udtalelse?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Nu er det lidt svært for mig at sige, hvad meningen er i en artikel, jeg ikke selv har skrevet, men som jeg siger til hr. Pelle Voigt, sker der hverken før eller efter vedtagelser af dagsordener nogen rådførelse med andre. Det var det, der var det centrale i hr. Pelle Voigts spørgsmål, og det er det, jeg har givet hr. Pelle Voigt et svar på her.

Med hensyn til de parlamentariske konsekvenser, er det da, som det også fremgår af vores grundlov, helt statsministerens ansvar, statsministerens afgørelse, nu som før.

Ole Espersen (S):

Jeg må indrømme, at det også gav noget af et gib i mig, da jeg i sommerferien på Bornholm læste det, som hr. Arne Melchior, vores trafikminister, udtalte. Nu siges der jo meget i løbet af sommeren, og jeg reagerede ikke, men jeg har ligesom hr. Pelle Voigt den opfattelse, at der var tale om en besynderlig form for sammenblanding af andre stateres interesser og vore egne.

Nu er ministeren for offentlige arbejder jo ikke blot minister for offentlige arbejder, men også koordinationsminister, og derfor synes jeg ikke, vi kan forlade dette spørgsmål uden at få et klart svar på, om de synspunk-

ter, som ministeren for offentlige arbejder, der også er koordinationsminister, har givet udtryk for i den pågældende artikel, dækker regeringens holdning. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har forhandlet konkret, det er et spørgsmål om, hvorvidt det er regeringens politik at ville rådføre sig med andre stater, før man træffer danske indenrigspolitiske beslutninger.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg ved ikke, om jeg må spørge statsministeren: hvad er en koordinationsminister?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg skal sige til hr. Ole Espersen: nej, det er ikke regeringens politik. Regeringen rådfører sig hverken inden eller efter. I det omfang dagsordener på den ene eller den anden vis foreskriver, at regeringen optræder i et bestemt handlingsmønster, lever vi loyalt op til formuleringen i de dagsordener. Det har vi også gjort hidtil. Men rådføringen sker internt i regeringen, og de parlamentariske konsekvenser drages af regeringen; sådan er det.

Formanden:

Spørgsmålet, som hr. Stubkjær Pedersen stillede, kan godt blive stillet, men det kan ikke blive besvaret under dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 200

4) Til ministeren for kulturelle anliggender af: Birkholm (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at ledelsen i Dansk Håndbold Forbund (DHF) ikke grundlovsstridigt forsøger at fratage håndboldlandsholdets spillere deres politiske menings- og ytringsfrihed ved at forbyde spillerne at give udtryk for venstreorienterede pacifistiske standpunkter og i stedet påtvinge dem den højreorienterede såkaldte holdnings- og ideologiløshed (partiet CD's erklærede ideologi)?«

Skriftlig begrundelse

Frie mennesker er de bedste boldspillere. DHFs ledelse forsøger i øjeblikket – assisteret af en række højreorienterede politikere